

יזכור

אילן יקואל ז"ל

נפל ביום כ"ו באייר תשכ"ז (5.6.1967)

בן ראובן ולואיזה. נולד ביום ט"ז באלול תשי"ג (16.9.1943) בתל-אביב. מילדותו התגלתה בו תכונה שעתידה היתה להתפתח בו עוד. הוא היה דובר אמת ואומר אותה בקלות - ויש שמאורע כזה היה מסתיים בסנוקרת רצינית שהוא ספג. עם הוריו התנהג בהבנה ובמסירות - ובכבוד. תמיד עשה כבקשתם ולא היה מתמרד, היה נזהר בהטרכתם ולא השאיר מקום לדאגה. למד את לימודיו היסודיים והתיכוניים בגימנסיה "הרצליה" וסיימם בשנת 1961. שקט ורציני היה בלימודיו ונוהג בנימוס כלפי כל. התבלט בתפיסתו בשעורים באופן פעיל. נחבא אל הכלים היה והתחבב על כל יודעיו ברוב ענוותנותו ובמיעוט דיבורו. כאשר סיים את לימודיו גויס לצה"ל. את שרותו נתן בחיל השריון, שם עבר קורס קצינים והשתחרר בדרגת סגן במארס 1967, בתור קצין צבא הקבע התחיל ללמוד את מקצועות הפסיכולוגיה והפילוסופיה באוניברסיטה של תל-אביב, אולם הוא הספיק ללמוד רק חדשים מספר, כי מלחמת ששת הימים פרצה והוא נקרא לדגל - ומיד, ביום הראשון לקרבותיה; הוא כ"ו באייר תשכ"ז (5.6.1967), נפל בקרב שהתחולל בביר-לחפן בסיני בשעה שכיוון את זרקור-רכבו לעבר הטנקים של האויב כדי לאפשר לשריון הישראלי לכוון את נשקו-הוא נגדם. הובא לקבורה בבית-הקברות לשעת-חירום בבארי ולאחר זמן הועבר לבית-הקברות הצבאי בקרית שאול. במרחשון תשכ"ח (נובמבר 1967) צויין לשבח על-ידי מפקד חטיבתו על גילוי אומץ לבו בעמדו בפני האויב. עם נפלו התארגנו תלמידי החוג לפסיכולוגיה ומוריו באוניברסיטה של תל-אביב כדי להקים ספרייה על נושא הפסיכולוגיה על שמו וכך להנציח את זכרו. הספרייה הלכה וגדלה על-ידי תרומות ספרים וכספים והעבודה כולה בספרייה נעשת בהתנדבות. לאחר נפלו הועלה לדרגת סרן. לזכרם של שבעה סטודנטים של האוניברסיטה בתל-אביב (ואילן ביניהם) ולזכר אחד מעובדיה הוקמה קרן מלגות מטעם נשיא האוניברסיטה ומפרותיה הוענקה מלגה על שם כל אחד מנופלי מלחמת ששת הימים, חוברת בהוצאת המשפחה וחבריו הוצאה לזכרו ונקראת על שמו. הוא הוזכר בספרים שונים כגון "חשופים בצריח" לש' טבת, "לא על החרב לבדה" בהוצאת אי-לוי-אפשטיין.

מתוך: יזכור... ת"א, משרד הביטחון - ההוצאה לאור, 1995.